

בית משפט שלום תל אביב

פלי"א: 461665/2016 סיווג: פ.א. תחנת תא צפון ירקון (02130051932016)

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות משטרת ישראל
יחידת תביעות תא חטיבת התביעות
דובנוב 10, תל אביב
טלפון: 03-6948444 פקס: 03-6803617

- נגד -

הנאשם:

כתב אישום

הנאשם מואשם בזאת כדלקמן: *הנאשם*

חלק כללי:

א. העובדות:

1. ביום 27/10/16 בשעה 08:05 לערך, בכביש ברחוב קק"ל בתל אביב רכב ניתאי קלי (להלן: המתלונן) על אופניים חשמליים בסמוך לרכבו של הנאשם.
2. המתלונן חלף על פני אוטובוס אשר עבר בתחנה, השתלב בנתיב הסמוך והנאשם נסע בעקבותיו.
3. בהמשך לכך, בצומת הרחובות קק"ל-נמיר בתל אביב, עת עמדו הנאשם והמתלונן ברמזור, איים הנאשם על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שצעק לעברו: "בן זונה איין אותך ואשבור לך את כל הפנים" וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו, והמתלונן השיב לו שירהע.
3. *המתלונן צעק איך מלון הנאשם יש יצו ל הילד.*
4. מיד ובסמוך, יצא הנאשם מרכבו והתקרב לעבר המתלונן בצורה מאיימת, והמתלונן, בעודו על אופניים, נסע להדפו באמצעות ידיו, לבל יתקרב אליו.
5. או אז, אמר הנאשם למתלונן להוריד את המשקפיים אותם ענד, ולאחר שהמתלונן עשה כן, תקף אותו הנאשם שלא כדין בכך שתפס את שתי ידיו בחוזקה ונגח בו בראשו.
6. כתוצאה מכך, נפל המתלונן על הארץ, בעודו מטושטש ודם ניגר מאפו.
7. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, למתלונן נגרמה חבלה של ממש בדמות נפיחות גשר האף עם לצרציה עורית בראש הקונכייה התחתונה וסטיית מחיצה לשמאל מימין והוא נזקק לטיפול רפואי אשר כלל צריבה של ראש הקונכייה התחתונה מימין, הדבקה של החתך באף על ידי דבק.

*3.6.18
מיכ*

ב. הוראות החיקוק:

1. **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977
2. **תקיפה הגורמת חבלה ממש** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977

ג. עדי התביעה:

1. ניתאי ג'ק קלי (ת.ז. : 10-302341466) - ת"א - יפו, אלתרמן נתן 19
2. מרדכי בן פרין (מ.א. : 1023431) - משטרת ישראל, חקירות תא צפון, רחוב ראול ולנברג 10
3. רועי סלח (מ.א. : 1902680) - משטרת ישראל, חקירות שכונות, דרך לוד 100 תל אביב-יפו
4. אולין בן-אראצי (מ.א. : 928358) - משטרת ישראל, נקודת רמת השרון גלילות, שפיים 2, הרצליה
5. טימופיי וולקוב (מ.א. : 1187467) - משטרת ישראל, מחלק זיהוי פלילי ירקון, רח ראול ולנברג 10, תא
6. פרופסור הלפרן - מרכז רפואי תל אביב - תעודות רפואיות תע"צ

שוטרת אסתר קופולוביץ, עו"ד
תובעת/ת מכח מינוי מפכ"ל

י"ז כסלו תשע"ח

05 דצמבר 2017

הודעות לבית משפט

* בהתאם לסעיפים 15 ו-15א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, מודיעה המאשימה כי ישנה אפשרות שהתביעה תעתור למאסר בפועל בנוגע לנאשם.

הודעות לנאשם

* הנאשם יכול שימונה לו סניגור ציבורי אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18 (א) לחוק הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו - 1995.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 17-12-15632 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

מספר פל"א 461665/2016

לפני כבוד השופטת בכירה איטה נחמן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד מוטי ריזמן
ב"כ הנאשם – עו"ד רן תגר
הנאשם בעצמו

פרוטוקול

ב"כ המאשימה לעונש:

הנאשם יליד 1972, הודה והורשע בעבירת תקיפה גורמת חבלה. מכתב האישום עולה כי באוקטובר 2016 איים ותקף את המתלונן ונגח בראשו וכתוצאה מכך גרם למתלונן חבלות, בגינן קיבל טיפול רפואי המפורט בכתב האישום המתוקן.

כאמור, הנאשם הודה והורשע. הנאשם נשלח לתסקיר שירות מבחן, ממנו עלה כי מדובר בנאשם אשר לקח אחריות מלאה, הכיר בתוצאות מעשיו ואולם, הבעיה היחידה שהוא התקשה להעמיק את הנסיבות שהביאו למעשה. שירות המבחן לא מצא מקום להמליץ על אי-הרשעה וסבר שיש לסיים את התיק באופן של מאסר צופה פני עתיד, פיצוי ושל"צ.

באשר להרשעה, פסקי הדין המנחים כתב ורומנו קבעו את הפרמטרים לאי-הרשעה והנאשם, בעת שהיה בשירות המבחן, למעשה לא הציג כל מסמך או דבר מה לפיו, הרשעה עלולה לפגוע בו ולכן, כפי שנקבע בפסקי דין רבים, הכלל הוא שיש להרשיע ורק באופן חריג יש לבחור במסלול של אי-הרשעה. עיון ברע"פ 5100/14 קובע בית-המשפט כי הימנעות מהרשעה היא תוצאה חריגה וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה, בלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. מגיש פסיקה בעניין. גם ברע"פ 4610/18, קובע בית-המשפט כי נוכח האלימות הקשה והצורך בהרתעה, אין הצדקה להימנע מהרשעה.

באשר למתחם הענישה, מתחם הענישה בעבירות מסוג זה הינו בין מספר חודשי עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. ברע"פ 2494/18, גוזר בית-המשפט עונש של 7 חודשים בפועל, כולל ענישה נלווית. מעבר לכל קיימת מגמה מאוד ברורה שיש להילחם בתופעת האלימות וכל שכן, תופעת אלימות שמתבצעת על הכביש, אך כל מקרה לגופו. כפי שנאמר כבר קודם, הנאשם לקח אחריות מלאה ויש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 15632-12-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לאזן בין הדברים. באיזון בין הדברים ובהתאם למתחם הענישה, סבורה המאשימה כי עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי הינם העונש הראוי במקרה הנדון.

ב"כ הנאשם לעונש:

ראשית אתייחס לפסיקה שחברי הגיש המתייחסת לעבירות אלמ"ב, לשני אירועים, במהלכם תקף המערער, בצורה די אכזרית יש לציין, את זוגתו על רקע סתמי. בהחלט אין שום קשר נסיבתי או כל קשר שהוא בין המקרה שלפנינו לערעור שהוגש לבית-המשפט. טיעונים לעונש מבלי להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה גורמים לתמונה מעוותת של המציאות. אנו צריכים לשאול את עצמנו למה? מה מניע אדם נורמטיבי, ללא הרשעות, לצאת מהרכב ולגנוח באדם אחר? כל העימות הזה בכלל התחיל כשהנאשם שיושב כאן חשב שהמתלונן הולך לפגוע בילד שלו, של הנאשם. שני הנאשם האלה, גם הנאשם וגם המתלונן, מאשרים שהמתלונן עצמו ניגש לדלת של הנוסע ליד הנהג, שם ישב הילד של הנאשם. בנוסף לכך, מי שבסופו של דבר יזם את המגע הפיזי הראשון היה המתלונן, שמודה שדחף ראשון את הנאשם. אין על כך ויכוח בכלל, כך שיש הבדל תהומי בין מישהו שסתם יוצא ונוגח במישהו אחר לבין הנאשם שחשש לשלמו של הילד שלו.

הנאשם שהוא אדם נורמטיבי, מיד אחרי האירוע, ניגש מיוזמתו לתחנת המשטרה עוד טרם הוגשה תלונה, הלך למשטרה ודיווח על האירוע. הוא חש צורך למלא את חובתו האזרחית כיוון שהיה מעורב באירוע אליס. כבר במהלך החקירה, הוא אומר שלא היה צריך להיקלע לסיטואציה הזו. הוא מביע חרטה, בושה והרגשות האלו שהוא מביע עוברים כחוט השני עד לתסקיר שירות המבחן עניין העונש, לכל אורך ההליך. מציין שוב ושוב שהדבר נעשה על מנת להגן על ילדו, לו הוא חשש. אנתנו יודעים מה קורה בכבישים ויש כאן תופעות קשות של אלימות על דברים של מה בכך. יש כאן עבירת אלימות שגרמה לחבלה של ממש למתלונן. מאידך, הנסיבות של התיק הזה הן די ייחודיות לדעתי, החל בסיבה לריב, המשך בעובדה שהמתלונן הוא זה שזים את המגע הפיזי וכלה בעובדה שהנאשם הגיע מיוזמתו, ואפשר לראות זאת גם בשעות שבהן הוגשה התלונה של המתלונן וההודעה של הנאשם, למשטרה.

לעניין התסקיר, התסקיר חיובי בהחלט, מצוין שם שהנאשם נבהל מהסיטואציה והפגיעה שפגע במתלונן, קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. העבירה הזו חריגה לאורך חייו הנורמטיבי, אינה משקפת דפוס חזור של אלימות, הסיכויים להישנות העבירה ולמידת הפגיעה במידה ותישנה, נמוכים ואין המלצה בכלל להמשך מעורבות טיפולית ולא בכדי. יעידו על כך היעדר העבר הפלילי שלו והעובדה שלא נפתחו לו תיקים חדשים מאז האירוע. אמנם שירות המבחן לא מצא אפשרות לפגיעה בתעסוקה של הנאשם, הרי שהוא עצמאי, אך מאידך, עבור אדם נעדר הרשעות, שפעל מתוך בהלה והביע חרטה כבר בהתחלה, יש בהרשעה משום פגיעה קשה בדימוי העצמי שלו וגם בכך ניתנה התייחסות בפסק דין כתב. אציין כי במהלך הפגישות של הנאשם בשירות המבחן, שאלו אותו מה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 15632-12-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 דעתו על הליך "גפן" והוא הביע הסכמה. זה עוד איזושהי ראייה לכך שהוא באמת רוצה להביע את
2 צערו גם בפני המתלונן, אמנם התהליך משום מה לא התקדם. כנראה ששאלו את המתלונן והוא לא
3 הסכים. בכל אופן הנאשם אמר שהוא מוכן להליך גישור וכי הוא מוכן להביע חרטה והתנצלות
4 ישירות מול המתלונן.

5 אנו נמצאים בסיטואציה שעבור הנאשם היא בעייתית. התסקיר לא ממליץ על אי-הרשעה. נקבע
6 בפסיקה שככלל, נדרשים נימוקים מבוססים וכבדי משקל על מנת לסטות מהמלצה שלילית של
7 שירות מבחן. בתיק תפ"ח 37158-08-17 (מחוזי תל אביב), צוין במפורש, כמו בעניינו של הנאשם
8 כאן, לא מדובר בתסקיר שלילי, נהפוך הוא, אלא שרק ההמלצה הספציפית בשאלת ההרשעה היא
9 שעומדת לדיון. בתיק במחוזי בכלל היה מדובר בנאשם שביצע מעשי סדום קשים. ברור שכתב
10 האישום נגד אותו נאשם הרבה יותר חמור והנוקש שנגרם הרבה יותר חמור מאשר לזה שנגרם
11 למתלונן בתיק כאן ושם נמנעו מהרשעה, חרף העובדה ששירות המבחן לא המליץ על ביטול
12 ההרשעה. קיימים מקרים שבהם שירות המבחן לא ממליץ על ביטול הרשעה, מקרים קשים מאוד,
13 וחרף זאת, משיקולים שונים, בית-המשפט נמנע מהרשעה. מציג ת"פ 47593-05-16, שני נהגי מונית
14 מתחילים להתווכח על העלאת נוסעים. במהלך הויכוח, אחד מהם פשוט נוגח בחברו, גורם לו
15 לחבלה של ממש ושובר את משקפיו. בדיוק אותה עבירה שמיוחסת לנאשם כאן, רק מה ההבדל?
16 בעוד שהנאשם כאן נקלע לסיטואציה הזו בגלל בנו שישב לידו, אותם שני נהגי מונית ואותו נאשם
17 שם, נגח בחברו על רקע של העלאת נוסעים למונית. בית-המשפט בראשון לציון נמנע מהרשעתו,
18 בגלל שהוא נהג מונית.

19 אני רוצה להתייחס לעניין של הימנעות מהרשעה, גם כשאין חשש לפגיעה קונקרטית. ייצגתי בתיק
20 מול כבוד השופטת בן-ארי לקוח, תיק שהחל כתיק תקיפה. שם הבחור הגיע לשירות המבחן, הוא
21 עובד למחיתו כבאסטיונר, יש לו באסטה בשוק הכרמל. אין ספק שהרשעה פלילית לא תפגע בו.
22 חרף זאת ובהסכמת חבריי מהתביעה הוחלט להימנע מהרשעה, למרות שלא היה שום סיכוי לפגיעה
23 לתעסוקה, אלא רק לדימוי העצמי וזה נתון שאנו צריכים לשכלל.

24 אני רוצה לדבר על סיווג העבירה עצמה. עם כל הכבוד לעתירה של חבריי למאסר בפועל לאדם
25 שמעולם לא הורשע קודם לכן, כאשר יש תסקיר חיובי לחלוטין שבכלל לא מדבר על ענישה של
26 מאסר בפועל, העבירה בה הוא הורשע, החל מיום 1.1.19, נכנסה לרשימה של העבירות בהסדר
27 מותנה. חבלה של ממש, לו הייתה מתרחשת לאחר התאריך הזה, כלל לא היינו נמצאים פה והעניין
28 היה נסגר בהסדר מותנה. ניתן בכלל שהמתחם לא מתחיל מעבודות שירות, אלא בכלל מהסדר
29 מותנה ולכל הפחות מאי-הרשעה, כפי שהצגתי לבית-המשפט.

30 אסיים בהחלטה בע"פ 9813/16, שם מציין בית-המשפט העליון שישנם מקרים שאינם רבים, אשר
31 בהם ראוי להעניק לאדם הזדמנות שניה שתאפשר לו לצאת לדרך חדשה מבלי שידבק בו כתם
32 ההרשעה הפלילית. נראה שלאור סיווג העבירה כמתאימה להסדר מותנה, לאור הנסיבות שהובילו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 15632-12-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 לאירוע המצער הזה, לאור העובדה שהוא פנה מיוזמתו למשטרה עוד לפני שהוגשה תלונה, לאור
2 החרטה שהביע, לאור היעדר עבר פלילי, לאור תסקיר חיובי, אני סבור שמאסר בפועל כלל לא אמור
3 לעמוד על הפרק ואני סבור שניתן, בנסיבות הנ"ל, להורות על ביטול ההרשעה, לחייב את הנאשם
4 בשל"צ, בהתחייבות ובפיצוי הולם למתלון.

5 אוסיף פסק דין ע"פ 1061-09-11 (מחוזי באר שבע), הרשעה באיומים ותקיפה גורמת חבלה של ממש,
6 נגיחה באף של המתלון ודימום וביטול הרשעה בערעור שהוגש. גם היו שם מעורבים ילדים, הילדים
7 של המערער בכו שם, נבהלו מהכלב של המתלון, יצא המערער, נגח במתלון וזה הרקע. בדיעבד
8 כשמסתכלים על הסיטואציה ובוחנים אותה מבינים שהיה אפשר להתנהל אחרת, מביעים חרטה
9 ומתנצלים. אין צורך גם לשלוח אותו לעבודות שירות. כל הויכוח פה זה האם אפשר להימנע
10 מהרשעה חרף המלצת שירות המבחן.

הנאשם לעונש:

11
12 לא הייתי צריך להיקלע לאירוע הזה. יכולתי לסגור את החלון ולנסוע אך היה אור אדום. למרות
13 שאני לא נראה, מאוד נלחצתי מהמצב. לא המשכתי במגע עם הבחור הזה אחרי המכה הראשונה,
14 עצרתי. לא התחמקתי משום דבר ולקחתי אחריות. הכי הפריע לי שהילד שלי ראה אותי עושה את
15 זה, זה אכזב אותי, שבועיים הייתי בטראומה מזה. אציין שבאמת הסכמתי להליך "גפן".
16

גזר דין

17
18
19
20 1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של **תקיפה**
21 **הגורמת חבלה ממש**, עבירה על סעיף 380 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

22
23 2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 27.10.16 בשעה 8:05 לערך, בכביש
24 ברחוב קק"ל בתל אביב, רכב ניתאי קלי (להלן: "**המתלון**") על אופניים חשמליים בסמוך
25 לרכבו של הנאשם. המתלון חלף על פני אוטובוס אשר עבר בתחנה והשתלב בנתיב הסמוך,
26 הנאשם נסע בעקבותיו. המתלון עצר ליד חלון הנוסע שם ישב ילדו של הנאשם. מיד
27 ובסמוך, יצא הנאשם מרכבו והתקרב לעבר המתלון בצורה מאיימת. המתלון, בעודו על
28 אופניים, הדף אותו באמצעות ידיו לבל יתקרב אליו. או אז, אמר הנאשם למתלון להוריד
29 את המשקפיים אותם ענד, ולאחר שהמתלון עשה כן, תקף אותו בכך שתפס את שתי ידיו
30 בחוזקה ונגח בו בראשו. כתוצאה מכך, נפל המתלון על הארץ, בעודו מטושטש ודם ניגר
31 מאפו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, למתלון נגרמה חבלה של ממש בדמות נפחות גשר
32 האף עם לצרצרה עורית בראש הקונכייה התחתונה וסתיית מחיצה לשמאל מימין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 15632-12-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

המתלונן נזקק לטיפול רפואי אשר כלל צריבה של ראש הקונכייה התחתונה מימין והדבקה של החתך באף על ידי דבק.

3. הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם הודה, הורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, והופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן. לא הוצג הסדר לעניין העונש. המאשימה מתנגדת לבחינת שאלת ביטול ההרשעה, ועמדתה למאסר בפועל. ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה.

4. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר שירות מבחן מיום 10.4.19. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 47, נשוי, אב לשלושה ילדים ומתגורר בתל אביב. הנאשם בעל 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא בחיל השריון, ומזה כ-25 שנה עובד בעסק המשפחתי כמנהל נגריה. עיון בגיליון רישומו הפלילי מגלה כי אין לחובתו הרשעות קודמות. ברקע לביצוע העבירה, תיאר כי נסע עם בנו לאירוע משפחתי, ונבהל בעת שהבחין בצורת הנהיגה של המתלונן, שלתפיסתו סיכנה אותו, את בנו ואת יתר נוסעי הכביש. הנאשם נטל אחריות, הביע רגשות בושה וחרטה, הכיר בתוצאות מעשיו, כשהדגיש חריגות האירוע לגביו, ובהתאם שלל צורך במעורבות טיפולית בתחום האלימות. בנוסף, הביע נכונות לבצע צו של"צ במידה ויידרש לכך. שירות המבחן מסר כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא, והתרשם כי הינו בעל יכולות וכישורים לתפקוד יציב, בעל מערכות תמיכה משמעותיות, ונטל אחריות וחרטה בצורה כנה. עוד התרשם שירות המבחן, כי חש בושה ואי שקט נוכח מעשיו, וכי העבירה הנוכחית חריגה לתפקודו ואינה משקפת דפוסי התנהגות בעייתיים ואלימים הדורשים מעורבות טיפולית. שירות המבחן סבור, כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו נמוך ואת מידת החומרה באם תתרחש נמוכה אף היא. לאור המתואר, לא מצא שירות מבחן לבוא בהמלצה על המשך מעורבות טיפולית. באשר לשאלת ביטול הרשעתו בדיון, התקשה שירות המבחן להמליץ על ביטול ההרשעה, והמליץ על עונש של מע"ת ופיצוי כספי משמעותי למתלונן. במידה ובית המשפט יבחר בענישה קונקרטית, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות ביצוע צו של"צ.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, לגילו של הנאשם, לאמור בתסקיר שירות המבחן, ללקיחת אחריות על-ידי הנאשם ואולם, גם שירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעתו והמליץ על גזירת עונש של מאסר על-תנאי, של"צ ופיצוי למתלונן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 17-12-15632 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה הנוהגת, לפיה, הרשעה היא הכלל והימנעות מהרשעה היא
2 חריגה. לטעמו, הנאשם אינו עומד בתנאי הפסיקה לאי-הרשעתו.
3 בנסיבות אלה, עתר למתחם ענישה המתחיל ממאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד ל-
4 18 חודשי מאסר בפועל. בנסיבותיו של הנאשם, לאור היעדר עבר פלילי ונטילת אחריות,
5 עתר למתחם של 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי.

6
7 6. ב"כ הנאשם, בטיעוניו לעונש, עתר, תוך הסתמכות על פסיקה שהגיש, לבטל את הרשעתו
8 של הנאשם, למרות ששירות המבחן לא המליץ כך, בהסתמך על גילו של הנאשם, היעדר
9 עבר פלילי, התסקיר החיובי, העובדה כי ביצע את העבירה על רקע חששו לילד שלו וכי
10 כתוצאה מביצוע העבירה נבהל מהסיטואציה ומהפגיעה שפגע במתלונן ואף דיווח על
11 האירוע במידי במשטרה, עוד בטרם הוגשה תלונה על-ידי המתלונן. עוד הפנה לעובדה כי
12 כיום, העבירה נכללת ברשימת העבירות בהן ניתן להגיע להסדר מותנה.
13 בנסיבות אלה, עתר למתחם הרשעה המתחיל באי-הרשעה, ועתר לבטל הרשעתו של הנאשם
14 ולגזור עליו של"צ בלבד.

15
16 7. הנאשם, בדבריו האחרונים, הביע צער וחרטה על מה שקרה. טען כי נבהל מהסיטואציה
17 וכי בעיקר בוש ונכלם היה נוכח ביצוע העבירה לעיניו בנו.

שאלת הרשעת הנאשם

18
19
20
21 8. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצת שירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחה
22 דעתי כי יש להותיר את הרשעת הנאשם על כנה.
23 הכלל הוא, כי משעבר נאשם עבירה המיוחסת לו בכתב האישום, הוא יורשע וייענש
24 כהוראת האינטרס הציבורי ולשם הגשמת מטרות הענישה.

25
26 בע"פ 2513/96 מ"י נ' שמש, פד"י נ (3) 682, נפסק כי:

27
28 "שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות
29 שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן
30 מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש
31 בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להמנע מהרשעה מפר את הכלל.
32 בכך נפגעת גם שורת שוויון לפני החוק". (שם בעמ' 638)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 15632-12-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י, פדי נב (3) 337, נקבע כך:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים:
ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית,
סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי
לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל". (שם
בעמ' 342)

וברע"פ 54/15 פלוני נ' מ"י, (מיום 27.1.15), חזר בית המשפט העליון והדגיש כי:

" בכל הנוגע לשאלה שעניינה הפגיעה בצורכי שיקומו של הנאשם,
נקבע, כי אין מקום להסתפק ב"תרחיש תיאורטי", ויש להצביע על
קיומו של נזק "מוחשי וקונקרטי" אשר צפוי לנאשם כתוצאה מעצם
ההרשעה (רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל (4.3.2013); רע"פ
8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל (31.12.2012)). "

בית המשפט משתמש בסמכותו שלא להרשיע נאשם בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס
סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה. התרשמתי כי נסיבות
שכאלו אינן מתקיימות בעניינו של הנאשם שבפניי.
הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לשיקומו מעצם הרשעתו ואין די
באפשרות פגיעה בדימוי העצמי על מנת לבטל הרשעה. כמו כן, אין המדובר במי שייגדע
מטה לחמו במידה ויורשע בדיון, כיוון שמדובר בעצמאי.
בנוסף, חומרת העבירות אינה מאפשרת נקיטת גישה כה סלחנית עד כדי ביטול הרשעת
הנאשם. עבירות מהסוג הזה שביצע הנאשם מחייבות ענישה מוחשית שתדגיש את הסלידה
שחשה החברה ממי שמשתמש בכוח לפתור סכסוכים. ענישה מוחשית זו אינה אפשרית
ללא הרשעת הנאשם.

על כן, לא מצאתי כי הנאשם עומד בתנאים הקבועים בפסיקה לצורך ביטול הרשעתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 15632-12-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

דין

9. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע

10. בפגיעתו בגופו של הנפגע פגע הנאשם באופן מהותי בערכים מוגנים של שמירת החיים והבריאות ושל האוטונומיה של האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם.

מדיניות הענישה הנהוגה

11. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע האלימות ובתפקיד בית המשפט, בהעברת מסר מתבקש, באמצעות השתתפות עונשים חמורים על מי שפוגע במעשיו במאבק בנגע זה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

12. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות: התכנון שקדם לביצוע העבירה – העבירה בוצעה באופן ספונטני; חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה – עיקרי; הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה – למתלונן יכל להיגרם נזק פיזי חמור יותר כתוצאה מהתקיפה, כמו כן, התקיפה בוצעה על כביש כך שסיכון גם את שלום משתמשי הדרך; הנזק שנגרם מביצוע העבירה – למתלונן נגרם נזק פיזי בדמות נפחות גשר האף עם לצרצריה עורית בראש הקונוכיה התחתונה וסתיית מחיצה לשמאל מימין, לצד זאת העלבון, הפחד ואובדן תחושת הביטחון שחש בוודאי הנפגע; הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה – נסיעתו של המתלונן, שלתפיסתו של הנאשם היוותה סיכון עבורו, עבור בנו ועבור יתר נוסעי הכביש;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 15632-12-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את
2 משמעות מעשהו, הוא אינו קרוב לסייג לאחריות הפלילית והיה יכול להימנע מהמעשה עליו
3 הייתה לו שליטה מלאה.

מתחם העונש ההולם

4
5
6
7 13. מכל המפורט, תוך שקילת הפסיקה הנהוגה, הערך החברתי בו פגע הנאשם ונסיבות
8 ביצוע העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה ועד למספר
9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

חריגה ממתחם העונש הראוי

10
11
12
13 14. סעיף 40ד(א) בחוק קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא
14 כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם.
15 במקרה שבפניי שאלת השיקום איננה רלוונטית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16
17
18
19 15. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40א בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את
20 נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות
21 מטיעוני ההגנה, מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם.
22 הנאשם כבן 47, נשוי ואב לשלושה ילדים, נעדר עבר פלילי, ומזה כ-25 שנה עובד בעסק
23 המשפחתי כמנהל נגריה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בשיבת מוקד, אף ללא
24 הסכמה עונשית, חסך זמן שיפוטי, נטל אחריות והביע צער וחרטה, ושיתף פעולה באופן
25 מלא עם שירות המבחן;

26
27 16. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

28
29 א. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך
30 שנתיים מהיום עבירות אלימות כנגד הגוף.
31
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מאי 2019

ת"פ 15632-12-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1
2 ב. צו של"צ – בהיקף של 150 שעות, במסגרת "בית ספיבק", מרכז ספורט לנכים ברמת
3 גן, בתפקיד עזרה אדמיניסטרטיבית לאב הבית, כפי התוכנית שהוכנה על ידי שירות
4 המבחן.
5 הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי השל"צ, ניתן יהיה להחזירו לביהמ"ש ולהוסיף
6 על עונשו.

7
8 ג. קנס כספי בסך 500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

9
10 ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן, ע"ת/1.

11
12 הקנס והפיצוי ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.6.19 וב-
13 1 לכל חודש שלאחריו.
14 באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מידי.
15 הנאשם מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט על מנת לקבל שוברי תשלום.
16 כל סכום שיופקד בקופת בית המשפט ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.
17 המאשימה תודיע למתלונן על פסיקת הפיצוי לטובתו ותעביר למזכירות בית המשפט
18 בתוך 3 ימים את פרטיו העדכניים.

19
20 המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן שידווח לבית המשפט בסיום צו השל"צ.

21
22 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 45 יום מהיום.

23
24
25
26 ניתנה והודעה היום ט' אייר תשע"ט, 14/05/2019 במעמד הנוכחים.

27
28

איטה נחמן, שופטת בכירה